

1 » UNITAT
A ESQUERRA

Ernest Benach ha volgut fer una reflexió sobre el futur del partit i reivindica la unitat com a element fonamental per continuar avançant. Segons el president del Parlament: «el futur d'Esquerra depèn de nosaltres mateixos. Si fem les coses ben fetes i anem junts, ningú no ens ha dit que el futur no pugui ser el que nosaltres volem». Assegura, en canvi, que la població dóna l'esquena al partit quan perceben que hi ha disputes i divisió interna. És per això que vol animar a militants i dirigents d'Esquerra a mantenir un clima de tranquil·litat i harmonia per poder treballar en positiu i avançar.

2 » LLIBRE SOBRE
POLÍTICA 2.0

El president del Parlament publicarà properament un llibre sobre la política 2.0. Bàsicament és una reflexió que pretén explicar que la política al segle XXI s'ha de fer d'una altra manera. També fa un repàs a les campanyes 2.0 que hi ha hagut fins ara, i moltes referències a persones que han anat treballant en aquest tema. Benach defensa que el polític ha de dialogar amb el ciutadà però, a més, aquest diàleg es pot interrelacionar i pot ser compartit. I el coneixement que això genera ens fa avançar molt més com a societat. A partir d'aquí, els polítics han de ser capaços de deliberar i treure'n conclusions i actuar en conseqüència.

3 » OBERTURA
I MODERNITZACIÓ

Aquests darrers anys el Parlament ha experimentat un procés d'obertura i modernització, i compta amb més presència internacional. A nivell de relacions, té convenis estatals, formant part de xarxes com la CALRE. Disposa d'una capacitat de relació i un prestigi que pocs parlaments tenen. Pel que fa a la modernització, trobem el projecte Parlament 2.0 i les obres a l'edifici. Quant a l'obertura de la institució, hi ha programes com el «FemCAT», que posa en contacte diputats i empresaris per tirar endavant projectes, o «El Parlament a les aules», que dóna a conèixer l'activitat parlamentària a les escoles.

Ernest Benach**President del Parlament de Catalunya****«El TC pot acabar sentenciant no tant l'Estatut, sinó la via estatutària»****CRISTIAN AGUDO****Quina valoració fas d'aquestes dues legislatures com a president del Parlament?**

És molt difícil fer una valoració quan encara hi ets, perquè estàs immers en l'activitat diària. Només la perspectiva et dóna prou garanties per fer-ne un balanç objectiu. Ara bé, els objectius que havíem marcat d'obrir el Parlament, de modernitzar-lo, de fer-lo més transparent, els hem anat assolint tots. En aquest sentit, n'estic especialment satisfet perquè no era fàcil.

Dels projectes aprovats pel Parlament aquesta legislatura, de quin n'estàs més satisfet?

Des del punt de vista legislatiu, la Llei d'educació és molt important, molt més del que sembla. És una llei que aconsegueix un consens difícil, que garanteix els drets lingüístics, i és una llei de llarg recorregut. També hi ha hagut lleis que han reforçat moltíssim l'estat del benestar, com la Llei d'habitatge, la Llei de serveis socials o la Llei de salut pública. I això formava part d'aquesta filosofia que Esquerra planteja des del Govern, que consisteix en reforçar la vessant social per avançar en la vessant nacional. Capítol apart mereix l'Estatut, en tant que s'aprova en l'anterior legislatura, però és en aquesta quan es comença a desplegar. Per tant, l'activitat legislativa en aquesta legislatura ha estat molt intensa, i n'hem de

«En aquesta legislatura hem anat al moll de l'os: estat del benestar, nacional i desplegament de l'Estatut»

fer un balanç molt positiu perquè hem anat al moll de l'os: estat del benestar, nacional i desplegament de l'Estatut.

La llei electoral pot ajudar a solucionar el distanciament entre la població i la política?

És un dels molts elements que caldria tocar perquè, efectivament, el distanciament s'escurés. La llei electoral té molts components que facilitarien aquesta aproximació necessària, que avui no existeix entre polítics i ciutadans. Però malauradament als partits els costa entendre que aquesta és una llei de país. Se n'ha fet molta demagògia i s'ha jugat amb poca generositat, sobretot de cara a la societat. La llei electoral s'ha de basar evidentment en aquesta proximitat entre càrrec electe i ciutadà, ha d'incorporar elements de valoració als càrrecs electes, i ha de facilitar la votació molt més del que es planteja actualment.

ERNEST BENACH

Reus, 1959

Funcionari de la Generalitat des del 1979. Ha publicat diversos llibres i ha col·laborat en mitjans de comunicació. Fundador i cap de l'Agrupament Escolta La Mulassa de Reus i membre de la direcció d'Escoltes Catalans i del World Scout Parliamentary Union (WSPU). També va ser fundador, president i cap de colla de la Colla Castellera Xiquets de Reus.

Va militar a Nacionalistes d'Esquerra del 1979 al 1986. És afiliat a Esquerra des del 1987. Regidor a Reus des del 1987 fins al 2001, i diputat d'Esquerra al Parlament de Catalunya des del 1992. Aquest any clourà la seva segona legislatura com a president del Parlament de Catalunya.

Està molt interessat en les noves tecnologies i els canvis que aquestes estan propiciant en el terreny de la comunicació política.

PARLAMENT DE CATALUNYA

S'aprovarà abans d'acabar la legislatura?

Ho espero. I si no és així, serà un fracàs. I com a tal ho haurem d'explicar. I és una llàstima perquè això fa trenta anys que està pendent. Hi ha coses tan elementals que, si no sabem prendre decisions, no ens hem d'estranyar que la gent ens demani responsabilitats de moltes maneres. Des d'aquest punt de vista, l'aparició de fenòmens estranys a la política pot venir condicionada també per no ser prou valents per prendre decisions difícils. La llei electoral és un exemple; la llei de vegueries, un altre; o també la llei de la Sindicatura de Comptes. Això també ajuda a distanciar les persones de la política. Ara és el moment de prendre decisions i ser valents.

Per què la mesa del Parlament va rebutjar la ILP sobre l'autodeterminació?

Una ILP que no estigui en el marc de la Llei d'iniciatives legislatives populars que va aprovar el Parlament no es pot prendre en consideració. La ILP que es presentava no complia els requisits necessaris, i per tant no es podia admetre a tràmit. Fer-ho hauria estat cometre una il·legalitat,

«La política no s'entén al segle XXI sense l'element de la participació»

que no hagués permès que això es tramités de cap de les maneres. No s'hauria pogut començar a recollir signatures. Ni tan sols això, perquè la ILP estava molt mal plantejada. Jo el que lamento és que quan hi ha un iniciativa d'aquestes no la fem molt més seriosament. M'agradaria que tots plegats fóssim capaços de trobar les fórmules com per poder avançar cap a la independència. Ara, en el moment que s'estan plantejant malament les coses, estem donant arguments a l'adversari. I això és el pitjor que podem fer.

Quins seran els reptes del país en la propera legislatura?

Hi ha un repte fonamental del país, que és saber què vol ser quan sigui gran. Perquè s'està fent gran a marxes forçades i és una decisió que ha

de prendre ja. En aquest sentit, hi ha dos debats en paral·lel: per una part, hi ha el debat de la superació del marc actual —hi ha qui vol més autogovern, un Estat federal, o un Estat propi, en el nostre cas—; per una altra banda, trobem el debat de definir la Catalunya que volem. ¿Volem una Catalunya que aposti per la innovació, que sigui socialment avançada, que aposti per la cultura, que defensi la seva identitat com a valor? El repte més important de la propera legislatura és afrontar de forma correcta aquests dos debats.

Com valoren l'aparició de nous partits en el mapa polític català?

El mapa polític català és estable des de l'any 1980 fins ara. En 30 anys no ha variat essencialment, i immediatament tampoc crec que variï massa. Sí crec, però, que arran d'aquest debat que acabem d'esmentar, el mapa polític canviarà. Així com en l'eix esquerra-dreta cada vegada hi ha més confluència cap al centre-esquerra, l'eix catalanisme-espanyolisme cada cop es desplaça més cap al catalanisme. I aquí els partits polítics mouran peça. No crec tant en l'aparició immediata de nous partits, sinó en el moviment dels

grans partits, que generarà noves situacions a mig termini.

La campanya d'Esquerra «Catalunya decideix» et sembla un bon exemple de democràcia participativa?

Sí, però ho hauríem de complementar molt més i hauríem de creure en el que vol dir la política 2.0, i aquí tenim molta feina a fer i molt camí a recórrer. La política no s'entén al segle XXI sense l'element de la participació, que no és només la consulta. També és el diàleg. S'ha acabat parlar a la gent, sinó que s'ha de parlar amb la gent, fomentant el diàleg. Aquesta dinàmica canviarà la manera de fer política. Crec que aquesta campanya és un primer pas, però se n'han de fer més.

Cal continuar esperant la sentència del TC sobre l'Estatut?

El futur del poble de Catalunya va molt més enllà del què pugui dir aquesta sentència. I fins i tot, jo diria que aquesta sentència no afectarà per a res el futur del poble de Catalunya, si aquest n'és conscient i vol. Per tant, pot acabar sent una sentència no tant a l'Estatut, sinó a la via estatutària.